

LÁ THƯ MỤC VỤ

Không riêng gì người Do Thái mà người Á Châu nói chung - đặc biệt là người Việt chúng mình - chú trọng rất nhiều đến vấn đề ‘lý lịch’. Tôi rất thường nghe hỏi nhau : “*Thằng bé đó con ai vậy ?...*” hoặc “*Con nhỏ đó là con ông X và bà Y phải không ?*”. Cho nên đừng ngạc nhiên khi người Do Thái trong Phúc Âm Chúa Nhật này xúm nhau bàn luận về lai lịch của Chúa Giêsu. Điều tệ hại nhất là cái quan niệm sai lầm cho rằng một nhân vật nổi tiếng ắt phải xuất thân từ một gia đình danh giá. Và vì cha mẹ Đức Giêsu cùng với họ hàng của Ngài đều ‘quá tầm thường’ trong mắt họ nên họ đã thẳng thừng từ chối Ngài !

Như quý ông bà đã từng kinh nghiệm rằng dưới chế độ cộng sản, vấn đề lý lịch là then chốt để một con người có thể sống còn hay không. Biết rõ sự hà khắc mà cộng sản áp dụng không nương tay cho những ai có lý lịch không cùng phe với họ, cho nên một trong những điều kiện để được chấp nhận tỵ nạn mà Liên Hiệp Quốc nêu ra trên bảng ‘Tiêu Chuẩn Tỵ Nạn’, là : Bằng cứ trung ra chứng tỏ đương sự bị bắt bớ, tru dập, kỳ thị...chỉ vì ‘lý lịch’. Ra khỏi tù, đi đến đâu tôi cũng phải xuất trình tờ ‘Giấy Ra Trại’ là tờ giấy duy nhất xác nhận tôi còn hiện hữu, trớ trêu thay trên tờ giấy ấy có ghi thể này : “*Đề nghị chính quyền địa phương tiếp tục theo dõi đương sự....*” Hỡi ơi ! Làm sao sống được với những hàng chữ trừ ẻo ấy !

Thêm vào đó, trong gia đình tôi, cha tôi suốt một đời làm công nhân quốc phòng trong Hải Quân Công Xưởng (quen gọi là hãng Ba Sơn), lại có hai người phải đi học tập cải tạo (một người anh rể và một người em), nhất là có người tử trận (em tôi xuất thân từ Quân Trường Đồng Đế) chết chỉ ba tháng trước ngày dứt phim. Lý lịch bản thân tôi vốn đã xấu vì can tội ‘Phản Cách Mạng’, lý lịch trích ngang của gia đình tôi lại càng xấu hơn vì đã có công ‘đi’ cách mạng ! Vì thế mà một đứa em tôi không đủ tiêu chuẩn để trúng tuyển vào bộ đội (hú hồn : khỏi phơi thây bên chiến trường Campuchia như một số đồng cùng lứa tuổi !).

Kể cả trong tù, lý lịch cũng đóng vai trò quan trọng. Giám thị trại giam thường chọn những tù nhân thuộc ‘phe ta’ (tức đám cán bộ ngồi tù vì tham ô, móc ngoặc, ăn cắp của công...mà số ấy càng ngày càng đông) để giao những chức vụ như : trật tự, thi đua, kế hoạch, thủ kho, trưởng phòng...cho đám tù nhân có ‘lý lịch đở’ ấy. Đám người này lại lạm dụng quyền hành để rình rập, theo dõi, dè dặt cỡi cỡi, thậm chí đánh đập những anh em đồng cảnh ngộ với họ. Vì thế, đám người vô lương tâm này khi được ra khỏi tù đều không dám gặp mặt anh em đã từng là bạn tù vì e sợ bị trả thù ngược lại. Đúng là gieo gì gặt nấy !

Thuở tôi còn nhỏ, hình như vấn đề lý lịch cũng được cân nhắc trong việc tuyển mộ các linh mục tu sĩ. Nhưng giáo quyền Việt Nam thời ấy có lẽ chú trọng đến khía cạnh tâm lý, hạnh kiểm và đạo đức mà thôi. Chính vì vậy nên từ ngày tôi xin vào Dòng La San (tháng Sáu năm 1963) ba tôi phải tập bót uống rượu, nhất là không còn say sưa chè chén với các bạn nhậu ở nơi công cộng nữa, ông chỉ uống một mình trong các bữa ăn tại nhà mà thôi. Tôi nghe bà Ngoại nói nếu cứ say sưa như vậy thì Nhà Dòng sẽ đuổi tôi về !

Thiên Chúa không màng đến lý lịch của chúng ta, trái lại Ngài chỉ cần mỗi người chúng ta ***thật lòng tin và ước muốn một cách mãnh liệt càng ngày càng đến gần Đức Giêsu hơn để càng ngày càng trở nên giống Đức Giêsu hơn***. Nếu ai trong chúng mình tự xét lương tâm và thấy mình chưa có lòng ước muốn ấy thì hãy tự kết luận rằng “Tôi chưa phải là một Kitô-Hữu ! Nếu hiểu Giáo Hội là tập hợp những ai đã nhận bí tích Rửa Tội, nhận Chúa Giêsu làm thủ lãnh, sống trong một giáo xứ, đi tham dự Thánh Lễ, nhận các bí tích, đọc kinh sáng tối và tuân phục Đức Giáo Hoàng...thì chúng ta đang “***ở trong Giáo Hội***”. Nhưng nếu hiểu Giáo Hội là nơi sống trong tình yêu thương, tha thứ, là nơi không kỳ thị, không ghen tương, không bè nhóm chia rẽ, không tranh giành quyền lợi, là nơi ai ai cũng biết cảm ơn nhau vì mỗi nét riêng của mình đã góp phần làm đẹp vũ trụ...Nếu hiểu như vậy thì e rằng chính tôi đang “***ở ngoài Giáo Hội***”, vì chưa phải là một Kitô-Hữu đích thực, chưa giống Chúa Giêsu tí nào. Người Kitô-Hữu đích thực, như thánh Phaolô đã dạy, sẽ sống nhưng không phải chính người đó sống, mà là chính Đức Kitô đang sống trong người đó.

Lời Chúa tuần rồi dạy chúng ta phải chạm đến Chúa với lòng tin để được chữa lành. Phúc Âm tuần này thì cho biết : Đức Giêsu đã không thể làm được phép lạ nào tại đó vì họ không tin. Hãy cầu xin để Chúa ban niềm tin, đồng thời hãy xin Chúa thúc đẩy để chúng ta ước muốn một cách mãnh liệt mỗi ngày được gần Chúa Giêsu hơn để càng ngày càng trở nên giống Người hơn.

Linh mục Phạm Quang Hồng.